

ker fagforeningerne på osv., har henvendt sig til hr. Jeppe Kofod eller andre i den socialdemokratiske folketingsgruppe og sagt, at det her skal man måske nok tænke over en ekstra gang.

Sker det, og det vil vi da opfordre til, står statsministeren jo altså med det problem, og det kan enhver tælle sig frem til, at der ikke er et politisk flertal i Folketinget.

Derfor må vi opfordre til, at alle, der ønsker reelle fremskridt for demokratiet i Kina, nu lægger et pres på Socialdemokratiet, lægger et pres på hr. Jeppe Kofod, sådan at den slatne holdning, som man nu giver udtryk for, bliver rettet op.

Så vil jeg til sidst sige, at jeg beklager, at statsministeren ikke kunne sige et par ord om, hvordan EU aktuelt har optrådt i Menneskerettighedskommissionens samling. Blev Kina nævnt i det indlæg EU holdt? Kritiserede man fra EU's side menneskerettighedskrænkelserne i det indlæg, der blev holdt, og hvordan stiller man sig til den amerikanske resolution? Man har holdt en generel tale om menneskerettighederne, men der er selvfølgelig mulighed for at tage situationen op i et land, som omfatter så mange mennesker, som Kina gør.

Hvis ikke statsministeren vil give et svar nu, må vi jo spørge til det. Jeg frygter, at man ikke har taget det op. Man har fundet alle mulige begrundelser for ikke at tage det op. Det vil desværre ligge fint i forlængelse af den politik, man generelt har på området, som vi i hvert fald ikke kan støtte.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Jamen jeg glæder mig over den omsorg, som hr. Søren Søndergaard har for mit parti og de holdninger, vi står for.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi har fået slået fast i dag i det forslag til vedtagelse, der ligger, at der er en sammenhæng mellem fremskridt for demokrati og på menneskerettighedsområdet og en eventuel ophævelse af våbenembargoen. Det var ikke det, der fremgik lysende klart på det pressemøde, der var i Kina.

Ud over det mener jeg sådan set, at det kritiske var den timing og det signal, man kom med på det tidspunkt fra statsministerens side. Det kan jeg ikke forstå at hr. Søren Søndergaard ikke kan se er et problem.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg tror, at den bedste måde at påvirke til fremskridt for demokrati og menneskerettigheder i Kina på er, at

man står sammen i EU om en dialog med Kina om de områder her. Det er langt mere effektivt med en fælles EU-holdning, hvor man står sammen i en dialog med Kina, end hvis landene render hvert sit sted hen i kinadiskussionen. Det er den holdning, jeg har. Jeg ved godt, at hr. Søren Søndergaard har en helt anden holdning, nemlig at EU-samarbejdet ikke kan bruges til noget. Men lige præcis i forhold til Kina er det helt afgørende, at vi står sammen i EU.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

For det første kan jeg ikke forstå, at hr. Jeppe Kofod siger, at vi på nogen måde skulle have udtrykt os uklart om vores vurdering af statsministerens tale i Kina. På det nævnsmøde, der blev holdt, var der en klar kritik bl.a. fra de partier, der står bag det her forslag til vedtagelse, hvor vi kritiserede statsministeren.

Statsministeren har jo uret, når statsministeren siger, at tingene skulle ses i en sammenhæng. Sagen var den, at statsministeren udtalte sig ualmindelig firkantet, forstået på den måde at man måtte forudse en ophævelse af våbenembargoen, og først da journalisterne fulgte op med spørgsmål, kom statsministeren ind på nogle forbehold. Det var meget uklart gjort.

Men det har jo ikke rigtigt noget med denne her sag at gøre. Hvad statsministeren har gjort i Kina er uinteressant. Det, der er det afgørende for os, er: Stiller vi nogle konkrete krav til Kina som forudsætning for at ophæve EU's våbenembargo? Vi har fra forslagsstillernes side sagt, at der skal stilles nogle konkrete krav. Regeringen og De Radikale har sagt nej; Socialdemokratiet tenderer vel nærmest til at være lidt uklare.

Så vil jeg sige, at jo, det er godt med en fælles holdning, men det afgørende er altså, hvad den fælles holdning er. Hvis den fælles holdning, der er i EU, er at undgå at kritisere Kina på en måde, som betyder noget, og så i øvrigt lade Frankrig sælge alle de Miragefly, de har lyst til, er det ikke en fælles holdning, som vi ønsker at være en del af.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Det kan godt være, at jeg har misforstået regeringen i det her spørgsmål, men det, jeg hørte fra statsministerens side, var ikke, at man ikke stillede nogen krav på demokrati- og menneskerettighedsområdet. Jeg hørte statsministeren sige